

\$12 dia, roda, admirar,
advocat.

(els exemples adquirir, inquietud estan mal, fora)

§ 9: bé, roba, sobre,
establir, cab-dell

(l'exemple de storb està
mal, fora)

27.- La lletra x té' dos classes de

a) ~~palatal~~ sons: palatals i
composts.

a) ~~sona amb~~ so palatal africada
Té el

sond: ~~del~~

Pàg. 89. Vaig parlar
a Corominas de la qüestió
de dir "espanyol" o
"castellà". M'explicà les
raons per les quals convé
que diguem "castellà";
no "espanyol". Deven
seguir-lo.

Pàg. 29 I ja posat
a parlar-vos del que
jo faria us diré franca-
ment que jo eliminaria
també' fón (del verb ser)
perquè: 1. la gramàtica de
Fabra i el Dicc. Ort. el citen
sense accent, 2. tampoc
porta accent fou, que
és la mateixa forma

que fon amb el canvi

Mon. TG. 1 bis.—Samarán.—Madrid

de la u en n. 3 sempre

que una paraula porta
accent és perquè hi ha
una altra que té una
vocal de timbre diferent.
Si les vocals són iguals
no s'accentuen mai
(cf. cor i cor (= chor), la son i
el son, fes (imperatiu) i fes (pic),
fon de fondre té fón (tancada)

RECIBO DEL TELEGRAMA

Pàg. 39

Juristixc que eliminare
les formes de mots molt
pocs usats. Eixes llistes mai
cal donar-les completes
(tòt, rès, i molts altres)
De la vostra llista jo
suprimiria: cós,
jòc (en valencià s'usa

molt poc, diem joquer),

Mod. TG. 1 Bta. Samarán.-Madrid
mèn (no val la pena)

sén ^{Fecha} ^{Tasa} ^{Número} és objecte de

discussió, en valència

diem sevo forma bona

vèn (inútil del tot)

RECIBO DEL TELEGRAMA

ptas. cts.

Pàg. 29.

Segons carta de Miracle
diu que en les gramà-
tiques s'haurien de
suprimir - per a no
carregar inútilment la
memòria del lector -
els exemples de mots
rars com ara jòc,
mèu, séu, (ell cita eixos

tres exemples. Jo suprimi-
ria també còs, i no cal

MOD. TG. I BIS. — Samarán. — Madrid

dir que véu (pretèrit de
veure que no s'usa en
Valencià (en valencià
viu) ni en català (veié).
Fen-hi cas i lleve
véu i les paraules rares
mèu, séu, jòc, còs (els estu-
diors ja les veuen als Dicc.
on hi ha moltes més: tòt, rés, etc

Fecha

Toba

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

§ 62 Cal completar-lo
buscant al Dicc. Ortogràfic
més exemples : N' eixiran
molts més

El § 70 cal redactar-lo així:

"per tal que la significació de les
quals no siga confosa amb la
significació d'altres paraules que
s'escriuen amb les mateixes lletres

Pàg. 51. Suprimiu càstig, forma
que l'Institut té en estudi per a
canviar en càstic. La forma càstic
és dialectal, derivada de castic
que és la forma val. bona. Val
més no citar-la: suprimir
càstig i la línia 8. O posar

un altre mot i un altre exemple.

~~nausag~~ bloc

Fecha

Cts.

Va comprar un ^{tas} de paper

d'escrivre

Modelo 1 Bis

o altra cosa.

Número

Van construir un ~~mon~~ de

RECIBO DEL TELEGRAMA

cares noves

per a altres

Pàg. 61 Suprimiu tot exemple des-orientador: esquix és un dialectisme estrany al val. (en el Maestrat és esquit, la forma originària i el verb esquitar): Foseu despatx

3. - Una botiga que fa cent mil pessetes diàries de ~~des~~... (despatx) &

~~al b) en compte de esquitxada~~

~~10000~~ ~~10000~~ ~~10000~~
Tasa ptas. cts. *10000* *10000* *10000*
Fecha *10-10-1918*

Número _____

MOO. Te. 1 818.

RECIBO DEL TELEGRAMA

Llicò 21 : posar :

"mig, desig, trepig, bolig, T'urig,

Càlig "

bolig és la nova grafia de la 4^a
ed. del Dicc. Ort. i T'urig i Càlig
posar-los al final.

§ 80 a) Aquesta llista precisa
cal posar-la completa i (donada
la seua importància) jo afegiria:

" i en valencià fan en femení:

agresta, calenta, comuna, cortesa,

... (posar tots els f.) "

Completar-la: comú, blau, l'vejau

el Dicc. Ort. si els traen tots i
els poseu per ordre alfabètic.)

Fecha.....
Tasa..... ptas. cts.

.....

.....

Número.....

RECIBO DEL TELEGRAMA

Mod. TG. 1 bis.—Samarán.—Madrid

Pàg. 45 L'exercici jo llevaria
Ximple (al menys de posar-lo al a)
perquè en els exercicis la gent es fa
un embolic de gust que en val. És simple
que regons els significats és variable
o no. Val més no complicar les coses
i llevar-lo i no dir res. En

canvi en la llista de mots de
l'exercici jo afegiria algun
del (a): comu, gris, blau,
calent, etc. levant-ne algun rar
(les rareses entrebanques al principiant)
simple, sinistre, univalve etc.

RECIBO DEL TELEGRAMA

PROD. T.G. I BISS. - Samalán. - Madrid

§ 71 la 4ª edició del
Dicc. Ort. porta quinqué
De totes maneres jo no posaria
com exemple una paraula francesa
(moussieur Quinqué, l'inventor)
sinó una ben valenciana, com

RECIBO DEL TELEGRAMA

Mod. T.G. 1 Bis.—San Juan.—Madrid

ara que quejar, quinquina
o altra qualsevol. ^{Fecha} En fi
Tasa
ctas. plas.
si poseu quinque escriviu ho
aixi quinque [Dice. Oct. 1937] ^{Número}

El § 171 és molt delicat; caldria ⁽¹⁾
dir:

".. al singular, especialment els substantius
monosil·làbics. Ex.: puig, puigs; raig,
raig; faig, faigs; goig, goigs; desig,
torneig, torneigs; desig, desigs.

(2)
La pronunciació clàssica dels plurals
en -igs era -its: faig ~~iff~~ (=pron. fàitx),
faigs (=pron. fàits), desig (=pron. desitx),
desigs (=pron. desits). (Punt i requit →

~~També s'usen els plurals en fos,~~
~~especialment en els adjectius i~~

→ Però ^{actualment} se sol pronunciar ③
el plural igual al singular,
amb ɔ muda: torneig i tor-
neigs, denigx i denigs.

També s'usen els plurals en -os, (4)
especialment en els adjectius i substan-
tius polisíl·labics: roig, rojos; ~~negre~~
boig, bojos; mig, mitjos; lleig, lletjos;
passeig, passejos; dentjos, bolitjos,
safaretjos.

§ 180. Afegiria (punt i seguit):
" de la pell. Es diu encara: la valor
d'una herència, una joia de molta valor,
les primeres amors, la calor, l'olor fina,
la ardor intensa, la clamor, etc. "

això interessa perquè en cat. i
mallorquí han degenerat més
fins el punt de fer trasca!
Valor, olor, amor.

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

Ta. 1 919.

Al § 191, si voleu, es podria
afegir: "L'adjectiu jueu (o judeu)
fa el femení & jueva (o judia)."
Això afegit darrere de romena.

(D'això parli amb Corominas).

Es poden admetre les dues formes:

RECIBO DEL TELEGRAMA

Número

Jueva és formació nova
judia és etimològica

Tasa

ptas.

cts.

Fecha

Jueve, jueva
judea, judia

al § 191 si volen posar la llista
completa dels adj. en-ua, són

joliu, soliu, geliu, garneu, hereu,
romeu fan el femení jolina,
solina, gelina, garnetta, hereua,
romeua.

§ 212. L'ús de casquí i casquera
és correcte: és la forma primitiva,
no és reducció de ca^{ld}ascú, no,
al contrari cadascú ha estat
format a imitació de casquí.

De manera que cal dir:

"(també cascu o casuma)"

Fecha

Tasa

ptas.

cts.

Número

Mod. Te. 1 nro.

RECIBO DEL TELEGRAMA

El 212 està embullat :

212.- Quan cada s'unix a un, ~~una~~, una,

es forma cada un, cada una; es pot

dir també cascun, cascuna

(també cas un, cas una). En altre vol etc.

El final del 217 afezir
(necessari per a resoldre l'exercici).

"El superlatiu de greu és gravíssim;
de sagrat, sacratíssim,

246. Actualment es preferix ja ser
a èsser (Miracle, Corominas, vejan
també el que diu Fuster)

Jo preferiria:

" ser (o èsser) "

al revés que el 246, 249, 252

Pàg. 121 Massa que comprenc que és
massa llarg però era precís. M'agrada molt
que els verbs suprimits els poseu al
final "practicar". Només una cosa
No suprimiu pujar i viatjar (o
deixen només pujar) i no el poseu
al final perquè és qüestió d'ortografia, d'escriure

el canvi de pujar i pujar

La raó de suprimir-ho és vària:
No és ben bé un cast., és un barbaris-
me d'origen vulgar. No és propi de
la ciutat de Val. (flu mal al parlar de
la ciutat atribuir-li tal disbarat)
nió dels ciutadans de famílies ori-
ginàries de la Marina (un F. Martines

i Martines i molta gent així)

Jo, francament, diria res, o tot lo
més dir breument:

" Es incorrecte escriure pedrer, vèndrer,
riurer. Forma correcta: pedre, etc. "

RECIBO DEL TELEGRAMA

Pàg. 127 Es més correcte sense de

Deixte estar davant la senyera

" " prop la senyera

posar de és acastellà

l'estil pur valencià

Pag 147 No aprobe la substitució
de viii per veid. Viii és una forma
clàssica, etimològica, precisa, encara
usada pels qui millor parlen en valen-
cià, la vella burgesia del s. XIX, que
està perdent terreny i tendix cada dia
a usar-se menys. El gramàtic deu

deu tendir a conservar les relíquies
precioses del idioma en ^{clsa} ~~lloc~~ ^{ptas:} ~~lloc~~ ^{Tasa} ~~lloc~~ de
pèrdia: viu (= cast. vió) es un joell...

Veio és una forma analògica
inventada a ^{Numero} ~~lloc~~ Barcelona, que us és

RECIBO DEL TELEGRAMA
Valencia ... in català del bo...

§410 cal canviar

l'exemple parlada (?)

per "cansada, causà"

millor:

~~del~~ Regne de València

hi havia una errata de
impremta que suprimí de

el canvi de que en què
ocorre en barceloní, en valen-
cià parlat no hi ha tal canvi,
el lector no comprén de què
var, val més no dir res.

412. Això dit així no és exacte. ⁽¹⁾

En pobrea no és perd la s de
pobresa com vós penseu, i no

que pobresa té una s que no
existia (és al revés). Ara bé, l'ú-

nic que interessa és dir-ho bé :

412. La s sonora de la terminació (2)
-esa es troba a manca en la pronun-
ciació -ea (Aquesta elisió....
[proseu tota la resta]

Això de "és propi també del parlar
valencià" és de Mossén Griera i no

és exacte perquè es troba en cat. occ.

i és general al català antic

i respon a un criteri fonètic

del pas de -itia a d i

desaparició de la d sense

arribar a c.

Ptas.

Ptas.

Ptas.

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

Exp. Te. 1 8191

412. Sobre la qüestió teòrica de -esa.

Pobrea no ve de pobresa com vós
penseu, sinó d'una forma preli-
terària "pobreda que normalment
havia de donar pobrea i així era
en cat. antic. la forma pobresa

en cat. antic era raríssima

i d'evident origen dialectal.

Cal anar amb compte
en la redacció.

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

El § 413 passar-lo a (1)
la pag 189 d) i
redactar-lo així:

Pag 189

(2)

d) El pronom ho, que és pronunciat ho darrere un verb acabat en consonant o u (diques-ho, veges-ho, tin-ho, saberet-ho, dir-ho, entreu-ho) en els altres casos és pronunciat

(3)
hi assilábica, que forma diftong⁽³⁾
amb la vocal contigua. § Ex.:
torna-ho demà (tórnau); no ho
sabia (nou), dir-li-ho (dir-lieu),
Davant del verb començat en
consonant també és pronunciat

hu (Castelló) o heu (València): ⁽⁴⁾

ho diu (hu diu o heu diu),

ho crec (hu crec o heu crec),

Miquel ho té (hu té o heu té),

m'ho, t'ho ^{dite} (m'hu, t'hu diu o

m'heu. t'heu dir).

(5)

Aquí teniu refós el 413 i el
d) de la pàg 189 que era necessari
fer-ne un sol.

La llicó 74 cal
titular-la

"Reduccions normals de

sons" i

~~collocar-la~~

l'liçó 75. L'error és que
la lliçó 74 no té res de vicios
caldria col·locar-la davant de
la 72 o en la lliçó 75
dir " dins les lliçons 72 i 73 "

diu "en les anteriors" i la 74

Fecha

no té cap problema defectuosa

el defecte seria no fer-ho

MOD. 70. 1 BIS.

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

430. Suprimir-lo

perque segons la Real Acad.
cal dir chofer, futbol
és a dir igual

431 afegeiu :

respectar no respetar

ceptre no cetre

recepta no receta

cirurgia no cirugia

Cataracta no catarata

suprimir el 430 i

dividir el 431 en dos p

Tasa
Fecha
Pts.
cts.

Posar tots els exemples de
ct junts, els de pt junts
els de cc junts

RECIBO DEL TELEGRAMA

MOD. 107-1181

Al meu entendre la llicó 26¹
deu anar immediatament
davant de la 21 i darrere de la
19. La llicó 20 podria anar
davant de la 19. En canvi la
llicó 23 devia anar al final.

o signa davant de la 29.

No ho prengan a bromes

però jo done molta importància
a l'ordre lògic i pedagògic.

Així doncs l'ordre que

RECIBO DEL TELEGRAMA

Numero

Tasa

cts.

ptas.

Fecha

Mos. TG. bis. - Sarmaràn. - Madrid

jo posaria les llicions ~~en~~ així²
(citare' el n^o actual): 15, 16, 17, 18,
20, 19, 26, 21, 22, 24, 25, ~~26~~,
27, 28, 28, 29.

El Marçà requirix un ordre alfa-
bètic, que pedagògicament és estúpid,

però que adaptat al valencià
s'empritaria.

Fecha

Tasa

plase

cts.

Us recomane aquest ordre
sen el que vullguen.

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

La lligó 26 és delicada de ①
redactar. És molt fàcil caure
en errors d'aquells que ningú no
se n'adona però servixen per a
desacreditar a u.... La redacció
és qüestió de no dir inexactituds
i de dir-ho tot i fer-ho fàcil.

L'actual redacció té defectes ②

de : 1. inexactituds, 2. manca claredat en el tema, 3 és incompleta la teoria. No hi ha més remei que : fer un text perfecte sense modificar l'actual massa, però

fer-ho nou, a fi d'evitar (3)
que se'n passe cap esdeixa:

Feu-me cas i poseu el següent
text: no modifiqueu res perquè
de variar un exemple pot caure
tot....

128. - En principi de paraula i 4
darrere consonant s'escriu x per
representar el so de ch castellana

Exemples: En principi de paraula:

(~~xi~~) xafar, xalet, xarrar, xic, xiri-
via, xopar.

Darrere consonant: panxa, punxa,
porxe, marxa, persa,

El dit ²⁰ entre vocals ~~no~~ s'esdevé rarament ⁽⁵⁾
i és escrit amb el dígraf tx. Exemples:
despatxar, metxa, dutxa, fletxa.
(Vegeu també § 111).

129. - La x representa habitualment ⁽⁶⁾
el so anomenat xeix (fricativa pala-
tal sorda) darrere vocal: l'unió ~~del~~ final
de paraula, darrere a, e, o, i, u és escrit ix.
Exemples: faixa, peix, box, fleix; ~~xxx~~
guixa, ix.

En comptades paral·les ~~hi ha~~ també el 20 de xeix en principi de mot:

Xativa, xarop, xalma, xàvega,
xeringa, xàrcia, Xixona (alguns
dels quals són pronunciats també
Eixativa, eixarop, eixàrcia, etc.).

§ 130. - Enmig i en final de paraula 8
els so anomenat ics, o siga el so de
c seguit de s (cs), és representat per
x en mots d'origen erudits. Exemples:

~~òxidat, conve~~ convex, òxid, fixar,
text, excursió, expiar. [En les paraules
començades per ex seguida de vocal
(1) punt i a part

9

o h, la ics es sonora, es es,
pronunciada gr: examen, exaltar,
exequies, exigent, exit, exhortar,
exhibir, exultar.

No. Te. 1 813

Número

RECIBO DEL TELEGRAMA

118. Afezin : benparlar
(Dicc. Ort. 4^a ed.)